درخواست غیرمعمول کاخ سفید از ایران و روسیه

مارک تونر، سخنگوی وزارت امور خارجه آمریکا در نشست خبری دوشنبه خود درباره روند مذاکرات صلح سوریه اعلام کرد که این وظیفه ما و دیگر اعضای گروه بین‌المللی حمایت از سوریه است که روی مخالفان سوری فشار بیاوریم، اما وظیفه روسیه و به همان میزان وظیفه ایران است که روی بشار اسد، رئیس‌جمهوری سوریه فشار وارد کنند، چیزی که ما تا به امروز شاهد آن نبوده‌ایم.
وی در این نشست در پاسخ به سوالی درباره گزارش‌هایی که ادعا کرده‌اند ملا منصور، رهبر طالبان افغانستان با ایران ارتباط داشته است، گفت: «ما نیز این گزارش‌ها را دیده‌ایم، اما هیچ اطلاعاتی درباره آن و بنابراین شفاف‌سازی و تایید آن در اختیار نداریم.»

وزارت خارجه

عراقچی در چهاردهمین اجلاس منع سلاح‌های کشتار جمعی مطرح کرد

ایران قربانی تسلیحات شیمیایی است

چهاردهمین اجلاس کشورهای آسیایی عضو کنوانسیون سلاح‌های شیمیایی دیروز با حضور عباس عراقچی، معاون حقوقی و بین‌المللی وزارت امور خارجه در تهران برگزار شد. کنوانسیون سلاح‌های شیمیایی، مهم‌ترین معاهده بین‌المللی منع تولید، انباشت و استفاده از سلاح‌های کشتار جمعی و جنگ افزارهای شیمیایی است. همان سلاح‌هایی که به گفته عباس عراقچی امروزه رژیم صهیونیستی به واسطه آنها، در حالی که از پیوستن به سازوکارهای خلع سلاح و منع اشاعه سرباز می‌زند، یک تهدید جدی برای منطقه و صلح و امنیت بین‌الملل محسوب می‌شود.

عباس عراقچی، معاون حقوقی وزارت امور خارجه

این مقام دیپلماتیک در بدو این اجلاس جمهوری اسلامی ایران را به‌عنوان یک عضو مسئول و متعهد در این اجتماع بین‌المللی معرفی کرد که یک تصمیم قطعی برای پیوستن به معاهدات بین‌المللی خلع سلاح به‌ویژه آنهایی که به سلاح‌های کشتار جمعی مرتبط هستند، گرفته است. معاون امور حقوقی و بین‌المللی وزارت امور خارجه با بیان اینکه جمهوری اسلامی ایران به‌عنوان یک قربانی تسلیحات شیمیایی در عصر حاضر، نقشی کلیدی و سازنده در تهیه و تصویب کنوانسیون سلاح‌های شیمیایی ایفا کرده است، گفت: «ملت ما به یاد می‌آورد که در دوران جنگ تحمیلی رژیم صدام علیه ایران در سال‌های ۱۹۸۰ تا ۱۹۸۸ (۱۳۵۹ تا۱۳۶۷)، جامعه بین‌الملل تنها نظاره‌گر تاثیرات وحشتناک حملات شیمیایی رژیم صدام حسین بود که بیش از ۱۰۰ هزار قربانی در کشورمان بر جای گذاشت.

بنابراین قابل درک است که بگوییم ایران یک حس هم‌دردی قوی و توقع برای اجرای موثر کنوانسیون سلاح‌های شیمیایی دارد. از این نظر، واضح است که حذف کامل تسلیحات شیمیایی جلوگیری از ظهور مجدد این سلاح‌ها، به رسمیت شناختن جهانی کنوانسیون مربوطه و افزایش همکاری بین‌المللی میان کشورهای عضو، اولویت اصلی برای اجرای کامل این کنوانسیون است.»

وی تصریح کرد که جمهوری اسلامی ایران بر این باور است که پایبندی رژیم صهیونیستی به قوانین و اصول بین‌المللی نباید مورد بی‌توجهی قرار گیرد و جامعه بین‌الملل باید برای الزام این رژیم به پیوستن به معاهدات بین‌المللی خلع سلاح شامل کنوانسیون سلاح‌های شیمیایی تلاش بسیار کند. در حقیقت با توجه به عضویت اغلب بازیگران بین‌المللی در این کنوانسیون هیچ بهانه‌ای برای نپیوستن رژیم صهیونیستی به این کنوانسیون وجود ندارد. عراقچی در ادامه این نشست افزود: «ایران آمادگی خود را برای برگزاری برنامه‌هایی برای دیگر کشورهای همسایه، ارسال گروهی از پزشکان ایرانی به عراق برای درمان قربانیان سلاح‌های شیمیایی پس از حملات شیمیایی عوامل داعش و به‌علاوه میزبانی نشست‌های منطقه‌ای با حضور مقامات دولت‌های آسیایی برای دومین بار اعلام کرده است.»

> عراقچی: پایبندی رژیم صهیونیستی به قوانین و اصول بین‌المللی نباید مورد بی‌توجهی قرار گیرد و جامعه بین‌الملل باید برای الزام این رژیم به پیوستن به معاهدات بین‌المللی خلع سلاح شامل کنوانسیون سلاح‌های شیمیایی تلاش بسیار کند

ادامه از صفحه اول

... در این مقاله مجالی برای شرح همه تاریخ ایجاد تروریسم و مبارزات تاریخی علیه آن نیست اما تنها به گوشه‌ای از آن می‌پردازیم؛ ایران و افغانستان بارها تلاش کرده‌اند تا در مبارزه با تروریسم اقدامات مشترک و موثری انجام دهند لیکن در ابتدا باید به این نکته توجه کرد که هنوز هم با اینکه سال‌ها از ایجاد گروه‌های تروریستی می‌گذرد، هیچ تعریف و برداشت واحدی از آن وجود ندارد. امروزه در جغرافیای گسترده‌ای از جهان اسلام، شاهد پیدایش این پدیده هستیم و در مرکز آنها در حال‌حاضر داعش و القاعده خودنمایی می‌کنند. با این حال از آنجایی که تعریف واحدی از این گروهک‌ها وجود ندارد، برخی کشورها آنها را تروریست می‌دانند و برخی دیگر دیدی میانه‌تر دارند. در نتیجه برای همکاری‌های مشترک و نابودی چنین گروهک‌هایی اول لازم است که کشورها به تعریف مشترکی از آنها دست یابند.

جدای از مساله تروریسم، دیدار میان حسن روحانی و همتای افغانش، محمد اشرف غنی از ابعاد دیگری نیز قابل پردازش است؛ به‌طورمثال دستیابی آسیای‌مرکزی و آسیای‌شرقی به بندر چابهار تا درصد بالایی می‌تواند در وهله اول صادرات را تسهیل کند که با سفر نارندرا مودی نخست‌وزیر هند و محمد اشرف غنی رئیس‌جمهوری افغانستان و مذاکرات سه‌جانبه و امضای سندهایی، این امر به تدریج تحقق می‌یابد؛ بر این اساس کشورها می‌توانند همکاری‌های گسترده منطقه‌ای را براساس منافع خود سازماندهی کنند که متفاوت از مبارزه با تروریسم است. بر این باور هستم که در بلندمدت، اگر همکاری‌های منطقه‌ای میان آسیای‌مرکزی و جنوب آسیا شکل گیرد و در شکل واقعی خود پیشرفت کند و البته ایران هم بتواند نقش خود را به‌عنوان رابط به خوبی ایفا کند، در آن صورت توسعه همکاری‌ها می‌تواند به کاهش مشکلات امنیتی که امروزه افغانستان با آن دست به گریبان است، منجر شود. ذکر این نکته الزامی است که بدانیم حاکمیت فعلی افغانستان قدرتمند نیست و نوعی تجزیه قدرت در این کشور وجود دارد، در همین راستا، با استفاده از چنین خلأیی است که گروه‌های تکفیری در فضای ناآرام و هرج‌ومرج فرصت می‌یابند نفوذ خود را بیشتر کنند. بر این باور هستم که اگر همکاری‌های منطقه‌ای به نحو درستی شکل گیرد، راه‌حل در گروی توسعه اقتصادی است و اگر منطقه با توسعه اقتصادی روبه‌رو شود کاهش تنش‌ها را شاهد هستیم و کمک به صلح و ثبات در منطقه خواهدکرد.

گزارش «فرهیختگان» به مناسبت ۲۵ می، روز آفریقا

ایران شریک اقتصادی آفریقا

محسن حسینی
m.hoseini@fdn.ir

بیست و پنجم می سال ۱۹۶۳، ۳۰ کشور از مجموع ۳۲ کشور مستقل قاره سیاه در آدیس‌آبابا، پایتخت اتیوپی گرد هم جمع شدند تا منشوری را تصویب و امضا کنند که به موجب آن اتحادیه‌ای مستقل در قاره آفریقا ایجاد شود. امروز بیش از نیم قرن (۵۳ سال) از آن جلسه می‌گذرد و در تقویم جهانی از آن به‌عنوان «روز آفریقا» یاد می‌شود. انقلاب اسلامی ایران از آغاز به پیروزی رسیدن با شعار حمایت از مستضعفان و مظلومان در سراسر دنیا خود را به جهانیان معرفی کرد و قاره آفریقا به‌عنوان سرزمینی که در طول تاریخش همواره درگیر استعمار مستکبران بوده روابط نزدیکی با ایران ایجاد کرد. اکنون در آستانه ۴۰ سالگی جمهوری اسلامی ایران، بعد از آنکه توافق هسته‌ای و برجام به سرانجام رسید، گسترش روابط خارجی و تعامل با دنیا نیز در دستور کار دستگاه دیپلماسی کشور قرار گرفت. تعاملی که علاوه‌بر قدرت‌های اقتصادی بر همسایگان و کشورهای فرامنطقه‌ای نیز متمرکز است. روابط ایران و آفریقا از آغاز پیروزی انقلاب فراز و فرودهای فراوانی داشته است اما یک ویژگی در طول این سال‌ها همواره ثابت مانده است؛ طرفین در این ارتباطات دیپلماتیک، برای یکدیگر منشا سود هستند.

حسن روحانی در دیدار جاکوب زوما

سال‌های دور و نزدیک ایران و آفریقا

«روابط ایران با کشورهای مستقل قاره آفریقا ثمرات سیاسی، فرهنگی و اقتصادی فراوانی برای هر دو طرف در پی خواهد داشت. همان‌طور که این ثمرات در سال‌های روابط میان کشورهای آفریقایی و ایران قابل مشاهده است.» جعفر قنادباشی، کارشناس و تحلیلگر مسائل آفریقا در گفت‌وگو با فرهیختگان با ذکر این مساله گفت: «ایران و قاره آفریقا قابلیت‌های فراوانی برای رفع نیازهای یکدیگر در اختیار دارند. به‌طوری که می‌توان گفت یکی از راه‌های مهم برآورد نیازها، گسترش روابط میان ایران و قاره آفریقاست.» قنادباشی در ادامه به سابقه خوب ایران در رابطه با آفریقا اشاره کرد و گفت: «ایران کشوری استعمارگر نبوده و در قاره آفریقا نیز به چنین عنوانی شناخته نمی‌شود بنابراین ما به‌عنوان شریک استراتژیک و اقتصادی در این قاره شناخته می‌شویم.» بعد از اجرایی شدن برجام، یاکوب زوما، رئیس‌جمهوری آفریقای جنوبی برای اولین‌بار به ایران آمد و این سفر آغاز گشایش میان ایران و کشورهای آفریقایی به حساب می‌آید.

قطع رابطه

در سال‌های اخیر برخی کشورهای آفریقایی کوچک که دارای اقتدار و استقلال لازم نبودند در جریان‌های سیاسی، اقدام به قطع رابطه با جمهوری اسلامی ایران کردند. جیبوتی و جزایر کومور از جمله این کشورهای آفریقایی بودند که تحت تاثیر سیاست‌های عربستان سعودی روابط خود را با ایران قطع کردند. قنادباشی، تحلیلگر مسائل آفریقا در این رابطه گفت: «این کشورها دارای دولت‌های انتخابی نیستند و اگر انتخابات در این کشورها برگزار شود گرایش سیاسی به سوی ایران می‌چرخد. فضای عمومی در آفریقا به ایران نزدیک است.» البته باید به این نکته نیز توجه داشت که کشورهایی که به صورت یکجانبه روابط خود را با ایران قطع می‌کنند معمولا به پشتوانه پیشنهادهای اقتصادی از سوی کشورهای دیگر وارد چالش با قدرتی مانند ایران می‌شوند و به صورت مستقل از نظر سیاسی و اقتصادی اهمیت چندانی ندارند. در سیاست خارجی ایران نیز جمهوری اسلامی باید میان کشورهای موجود به صورت اولویت‌بندی شده روابط را گسترش بدهد. کشورهایی که می‌توانند میزبان کالاهای ایرانی باشند از جمله کشورهای آفریقایی هستند که گزینه مناسبی برای گسترش روابط محسوب می‌شوند. همچنین جایگاه کشورهای آفریقایی که در سازمان‌های بین‌المللی جایگاهی دارند نیز می‌تواند برای ایران ثمربخش باشد.

> روابط ایران با کشورهای مستقل قاره آفریقا ثمرات سیاسی، فرهنگی و اقتصادی فراوانی برای هر دو طرف در پی خواهد داشت. همان‌طور که این ثمرات در سال‌های روابط میان کشورهای آفریقایی و ایران قابل مشاهده است

استثناها در قاره سیاه

لیبی به‌عنوان یکی از اولین کشورهای متحد با جمهوری اسلامی ایران بعد از پیروزی مطرح است. برخی کمک‌های تسلیحاتی محدود در دوران جنگ تحمیلی ایران و عراق، از سوی لیبی صورت گرفت. اما همسایه شرقی این کشور شرایط دیگری با ایران پیدا کرد. مصر که روابط نزدیکی با رژیم پهلوی داشت بعد از انقلاب، نظام سیاسی جدید ایران را به‌عنوان تابوی سیاست خارجی خود در نظر گرفت. انور سادات، رئیس‌جمهوری مصر بعد از آنکه محمدرضا پهلوی درگذشت برای او مراسم تدفین سلطنتی برگزار کرد. این اقدام در جهت مقابله با جمهوری اسلامی صورت گرفت. ایران و مصر در سه دهه گذشته رابطه دیپلماتیک با هم نداشتند حتی بعد از انقلاب در مصر و سقوط حکومت مبارک، مرسی به ایران آمد اما این سفر هم نتوانست یخ روابط دو کشور را از بین ببرد. عبدالفتاح السیسی، رئیس‌جمهوری فعلی مصر نیز در اظهاراتش همواره رو به سوی کشورهای عربی منطقه دارد و ایران را در مواجهه با این کشورها در نظر می‌گیرد؛ نگاهی که تا زمانی که وجود داشته باشد تغییری در مناسبات به وجود نمی‌آورد.

گفت و گو

مهدی مطهرنیا، استاد دانشگاه آزاد اسلامی و تحلیلگر مسائل بین‌الملل مطرح کرد

ایران باید از هند و افغانستان امتیاز بگیرد

بهاران آزادی | همسایگان شبه‌قاره‌ای ایران دیروز تهران را به مقصد کشورهای خود ترک کردند. نارندرا مودی، نخست‌وزیر هند و محمد اشرف غنی، رئیس‌جمهوری افغانستان به ایران سفر کرده بودند تا علاوه‌بر مذاکره درباره روابط دوجانبه‌شان با ایران، درباره مسائل منطقه‌ای و شرایط اقتصادی بندر چابهار نیز گفت‌وگو کنند. این روزها سفر مقامات خارجی به ایران مساله تازه‌ای نیست؛ دوران پسا تحریم است و کشورها تلاش می‌کنند رابطه خود با ایران را تقویت کرده یا از نو آغاز کنند. اما هند شرایط دیگری دارد، این کشور در دوران تحریم‌ها و در سال ۲۰۰۹ در سازمان بین‌المللی انرژی اتمی از تحریم‌های هسته‌ای ایران حمایت کرده بود و در شرایطی که کشور ما از نظر اقتصادی در شرایط سختی به سر می‌برد، هندی‌ها بدهکاری‌های خود را پرداخت نکرده‌اند. وزارت امور خارجه ایران پس از توافق هسته‌ای و اجرایی شدن برجام همواره تاکید کرده است که اولویت در برقراری ارتباط و توسعه روابط با کشورهای همسایه ایران است و افغانستان هم به واسطه اقدام‌های مشترکش با این کشور در مبارزه با تروریسم در اولویت است. مهدی مطهرنیا، استاد دانشگاه و تحلیلگر مسائل بین‌الملل در گفت‌وگو با «فرهیختگان» به این سوال پاسخ خواهد داد که آیا ایران می‌تواند با وجود همه چالش‌های موجود رابطه خود با هند را از نو آغاز کند و اینکه راه‌حل ایران برای همکاری‌های بیشتر در زمینه مبارزه با تروریسم چیست؟

حسن روحانی در دیدار با اشرف غنی رئیس‌جمهوری افغانستان و نارندرا مودی، نخست‌وزیر هند

هند و ایران در دوران تحریم‌های ایران رابطه چندان مناسبی نداشته‌اند اما امروز ورق برگشته، به نظر شما چشم‌انداز رابطه دو کشور چیست؟ آیا تهران و دهلی می‌توانند رابطه خود را به پیش از تحریم‌ها بازگردانند؟

هند یکی از بزرگ‌ترین کشورهای جهان محسوب می‌شود که با چراغ خاموش آمدن به بزرگ‌ترین دموکراسی جهان تلاش دارد قدرت خود را افزایش دهد و به‌عنوان یک وزنه توازن در آسیای شرقی تاثیرات بین‌المللی را تداوم بخشد. این کشور تاکنون سیاست‌های حزب‌محورانه را دنبال کرده است اما به تدریج در آینده باید به بسط محوری بیندیشد و به صورت عملیاتی قدرت خود را گسترش دهد. اگرچه هندوستان این جهت‌گیری را آشکارا بیان نمی‌کند اما سیگنال‌های موجود نشان می‌دهد که در حال برداشتن گام‌های جدی است.

برخی هندوستان را وزنه تعادل چین در آسیای شرقی می‌دانند، این مساله چه تاثیری بر نقش این کشور در نظام بین‌الملل دارد؟

غرب به‌ویژه آمریکا به واسطه چین و آنچه در باب ایجاد یک وزنه تعادل در برابر چین در آسیای شرقی مطرح است و با توجه به اینکه سیاست‌های ژاپن تشابهات بسیاری به سیاست‌های آمریکا دارد، می‌تواند از هند در کنار ژاپن در جهت کنترل آینده چین استفاده کند و اکنون این شرایط مهیاست. از طرف دیگر از جهت پیشران‌های قدرت، هند در مقایسه با کشوری چون روسیه دارای قدرت فزون‌تری است. اگر در محاسبه قدرت ملی روسیه دارای دو درصد از قدرت جهان است، باید بپذیریم که هند از هفت درصد قدرت جهانی در گستره بین‌المللی برخوردار است و در عمل یک قدرت اقتصادی تعریف‌شده موثر در حوزه نظام بین‌الملل محسوب می‌شود.

> هم‌اکنون گسترش مبادلات اقتصادی با ایران پسابرجام برای هندوستان از اهمیت بسزایی برخوردار است که به نظر می‌رسد سفر اخیر مودی با توجه به فضاسازی‌ها و آماده‌سازی اقتصاد ایران برای ورود به اقتصاد بین‌المللی و جهانی در این مسیر صورت گرفته باشد

سفر نارندرا مودی به ایران چه دستاوردهایی برای هر دو کشور دارد؟

هم‌اکنون گسترش مبادلات اقتصادی با ایران پسابرجام برای هندوستان از اهمیت بسزایی برخوردار است که به نظر می‌رسد سفر اخیر مودی با توجه به فضاسازی‌ها و آماده‌سازی اقتصاد ایران برای ورود به اقتصاد بین‌المللی و جهانی در این مسیر صورت گرفته باشد. بنابراین همکاری‌های اقتصادی ایران و هند به رغم چالش‌هایی که میان دو کشور درباره پرونده هسته‌ای و مسائل اقتصادی ناشی از تحریم‌ها به وجود آمده است هم‌اکنون در مسیر تغییر است. ایران باید بپذیرد که گذشته را پشت سر بگذارد و دهلی بپذیرد که زمینه‌ساز و زمینه‌پرور همکاری بیشتر با ایران در چارچوب احترام متقابل دو کشور به یکدیگر شود.

روند نشست سه‌جانبه در تهران را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

سفر همزمان رئیس‌جمهوری افغانستان و نخست‌وزیر هند به ایران نشان‌دهنده اهمیت تهران در ایجاد وزنه تعادل در آسیای شرقی و در مکان جغرافیایی است که نام آن را نوهارتلند گذاشته‌ام. ایران مرکز ثقل این مجموعه جغرافیایی است و باید بپذیریم که میان دهلی و کابل یک نوع رقابت جدی در جهت اعمال نفوذ بیشتر در این منطقه وجود دارد. با وجود اینکه ایران از نظر اقتصادی و پیشگام‌های هشت‌گانه قدرت، قدرت هند را دارا نیست، به‌عنوان یک قدرت موثر در نظم منطقه‌ای و نظام بین‌الملل از اهمیت زیادی برخوردار است و باید این نکته را مورد توجه قرار دهیم که ایران باید به دنبال گرفتن امتیاز از هر دو کشور باشد.

ایران و افغانستان در زمینه مبارزه با تروریسم چه اقدامات موثر و مشترکی را می‌توانند انجام دهند؟

درباره مبارزه با تروریسم این نکته را باید مدنظر قرار دهیم که به هر ترتیب یکی از مهم‌ترین زیستگاه‌های گروه‌های تروریستی در افغانستان است. افغانستان جغرافیای عزیمت تحرکات تروریستی در حالت سازمان‌یافته آن و در چارچوب سازمان‌هایی مانند القاعده و تسری آن به کلیت خاورمیانه من‌جمله سوریه است که خود را در قالب گروه‌هایی مانند القاعده و النصره نشان داده‌اند و تا دروازه‌های اروپا نیز نزدیک شده‌اند.

بنابراین تجارب افغانستان از یک‌سو و مبارزات ایران در برابر تروریسم از سوی دیگر در ابعاد گوناگون می‌تواند زمینه‌پرور ایجاد یک فضای مناسب همکاری و هماهنگی میان دو کشور و استفاده از تجارب موجود و همکاری‌های اطلاعاتی در چارچوب مبارزه با خشونت‌های کنشگرانه، واکنشگرایانه، سیستمی و نمادین شده در منطقه و سپس مدیریت تاثیرات این مبارزه در حوزه نظام بین‌الملل شود. پس می‌تواند به‌عنوان ستون فقرات همکاری میان ایران و افغانستان مطرح شود و در این چارچوب با وجود همکاری‌های گسترده تاریخی سرایت جدی‌تری کند.

کیوسک

نماینده ویژه رئیس‌جمهوری روسیه در امور شانگهای خبر داد

حمایت روسیه از ایران برای پیوستن به شانگهای

سرگئی لاوروف، وزیر امور خارجه روسیه

سرگئی لاوروف، وزیر امور خارجه روسیه قصد دارد در نشست شورای وزیران سازمان همکاری شانگهای موضوع پیوستن دائمی ایران به سازمان شانگهای را طرح کند. این خبر را خبرگزاری «اسپوتنیک» به نقل از بختیار حکیموف، نماینده ویژه رئیس‌جمهوری روسیه در امور شانگهای آورده است. ایران عضو دائم این نهاد نیست و مدت‌هاست که درخواستی را برای عضویت ثابت خود ارائه کرده است. سازمان همکاری شانگهای سازمانی میان‌دولتی است که برای همکاری‌های چندجانبه امنیتی، اقتصادی و فرهنگی تشکیل شده‌است. این سازمان در سال ۲۰۰۱ توسط رهبران چین، روسیه، قزاقستان، قرقیزستان، تاجیکستان و ازبکستان پایه‌گذاری شد. نقش اصلی و تعیین‌کننده را، در سازمان شانگهای، دو کشور چین و روسیه تشکیل می‌دهند. سازمان همکاری شانگهای در حقیقت ترکیب جدید سازمان «شانگهای ۵» است که در سال ۱۹۹۶ تاسیس شده بود، ولی نام آن پس از عضویت ازبکستان به «سازمان همکاری شانگهای» تغییر داده شد. چینی و روسی، زبان‌های رسمی سازمان همکاری شانگهای هستند. یکی از دستاوردهای شانگهای توافق برای تشکیل شورای مشترک بانکی بین کشورهای عضو سازمان است. هدف از تشکیل این شورای مشترک بانکی تسهیل در فراهم کردن سرمایه مورد نیاز برای اجرای پروژه‌های مشترک سازمان عنوان شده است. اکنون حکیموف، نماینده ویژه رئیس‌جمهوری روسیه اعلام کرده است که ما به یاد درخواست ایران و افغانستان افتادیم؛ اگر نگاهی به گذشته داشته باشیم، اولین درخواست ایران در سال ۲۰۰۶ تنظیم شده است. اما تهران رسما در سال ۲۰۰۸ به سازمان مراجعه کرد. به همین خاطر می‌توان گفت که ایران نامزد واقعی پیوستن به سازمان شانگهای به‌عنوان عضو رسمی است. با در نظر گرفتن لغو تحریم‌ها، ما امروز مشکلی برای انجام این کار نمی‌بینیم. حکیموف ابراز امیدواری کرده است که «من می‌دانم وزیر ما این موضوع را در جلسه مطرح خواهد کرد و درباره آن بحث خواهد شد. همکاران شب‌گذشته رسما در این باره صحبت کردند و تصمیم بر این شد که هیچ مشکلی برای طرح آن وجود ندارد. به نظر می‌رسد که همه موانعی که تا به امروز بر سر راه ایران برای پیوستن به مجامع بین‌المللی بوده است، به تدریج برداشته می‌شود.» مهدی سنایی، سفیر ایران در مسکو نیز در همایش تجاری مسکو اعلام کرده است که اکنون برای تمامی دست‌اندرکاران بخش‌های مختلف دخیل در توسعه روابط اقتصادی دو کشور این فرصت فراهم آمده است تا از امکانات موجود برای افزایش همکاری‌های تجاری بهره ببرند. سنایی ادامه داد که بخش دیپلماسی فعالیت‌ها و اقدام‌های بسیار گسترده‌ای را برای دستیابی به توسعه هر چه بیشتر روابط اقتصادی ایران و روسیه انجام داده و این روند ادامه خواهد یافت. وی با تاکید بر وجود فرصت‌های بسیار برای توسعه همکاری‌ها در بخش‌های مختلف از جمله اقتصادی و بازرگانی بین دو کشور، گفت روسای جمهوری ایران و روسیه تصمیم‌های زیادی را در این زمینه اتخاذ و بسیاری از مشکلات را حل کرده‌اند.